

Předmět: lingvistický seminář		
OVO ŠVP	Tematický celek	Učivo ŠVP
Jazyk a jazyková komunikace		
odlišuje různé variety národního jazyka a vzhledem ke svému komunikačnímu záměru jich vhodně využívá v souladu s komunikační situací	obecné poučení o jazyku a řeči	národní jazyk a jeho útvary, slohové rozvrstvení jazykových prostředků
při analýze vybraných textů rozliší použité jazykové prostředky z hlediska historického vývoje, tyto prostředky zařadí do příslušné historické etapy jazyka, na tomto základě vysvětlí zákonitosti vývoje češtiny a její současné tendence	základy historické mluvnice češtiny	jednotlivé etapy historického vývoje češtiny, základní vývojové tendence českého jazyka
v mluveném projevu ovládá zásady spisovné výslovnosti a pro účinné doozumívání vhodně užívá zvukové prostředky řeči (modulace síly, výšky hlasu a tempa řeči, umístění přízvuků a pauz, správné frázování)	zvuková stránka jazyka	zásady spisovné výslovnosti, zvukové prostředky souvislé řeči
v mluveném projevu vhodně užívá nonverbálních prostředků, udržuje kontakt s posluchači, reaguje na jejich podněty, přiměřeně gestikuluje, zaujímá vhodné držení těla	zvuková stránka jazyka	nonverbální prostředky řeči, gestikulace, správné držení těla při mluveném projevu
v písemném projevu dodržuje zásady pravopisu, umí pracovat s kodifikačními příručkami češtiny, prakticky ovládá všechny nutné zásady ČSN 01 6910 a ČSN ISO 690, účinně využívá možnosti grafického členění textu	grafická stránka jazyka	základní principy českého pravopisu, úprava písemností
v písemném i mluveném projevu volí vhodné jazykové prostředky podle jejich funkce a ve vztahu k veškerým vnějším slohovým činitelům, vysvětlí a odůvodní význam slov v daném kontextu	komunikační strategie, slovní zásoba, slohové rozvrstvení jazykových prostředků	objektivní slohová činitelé, jazyková etiketa, význam slov v daném kontextu
ve svém projevu uplatňuje znalosti tvarosloví a slovotvorných a syntaktických principů českého jazyka	morfologie, syntax	mluvnické kategorie slov a jejich tvary, základní principy větné stavby

využívá znalostí o větných členech a jejich vztazích, o aktuálním členění výpovědi a o druzích vět podle záměru mluvčího k vhodnému vyjádření myšlenky, k účinnému dorozumívání, logickému strukturování výpovědi a k odlišení záměru mluvčího	syntax, funkce komunikátů	aktuální členění výpovědi, různé funkce komunikátů a vhodná volba jazykových prostředků
v mluveném i psaném projevu vhodně využívá slohotvorné rozvrstvení výrazových prostředků češtiny	slohová charakteristika výrazových prostředků	různé druhy jazykových prostředků podle slohových příznaků
používá různé prostředky textového navazování vedoucí ke zvýšení srozumitelnosti, přehlednosti a logické souvislosti sdělení, uplatní textové členění v souladu s obsahovou výstavbou textu a rozvíjením tématu	základní vlastnosti textu, principy jeho výstavby	koherence textu, členění textu a jeho signály, odstavce a další jednotky, vzájemné vztahy textů
při tvorbě vlastního textu mluveného i psaného využívá základní principy rétoriky	zásady rétoriky a jejich aplikace při tvorbě projevů	druhy řečnických projevů, příprava a realizace řečnického vystoupení
volí adekvátní komunikační strategie, zohledňuje partnera a publikum, rozeznává manipulativní komunikaci jiného mluvčího, na základě zásad asertivního chování se jí dovede bránit	komunikační strategie, funkce komunikátů	jazyková etiketa, objektivní slohotvorní činitele, prostředky verbální a neverbální
posoudí a interpretuje komunikační účinky textu, svá tvrzení argumentačně podpoří jeho všestrannou analýzou	text a komunikační situace, funkce komunikátů	prostředí, účastníci komunikace, jejich role
porozumí obsahu textu, vyhledává klíčová slova, rozliší nejdůležitější myšlenky textu, uvede vztah mezi nimi, při vytváření konceptu plánuje strukturu svého projevu, načrtne nejdůležitější myšlenky, dokáže je rozvést, na základě konceptu dokáže vytvořit celý vlastní projev	odborná literatura a její studium, tvorba vlastních slohových projevů	funkční styly a jejich realizace v textech, sekundární a odborná literatura o jazyce a jazykové komunikaci
orientuje se v nabídce různých informačních zdrojů, porovnává informace z nich získané, kriticky přistupuje k jejich hodnověrnosti, na základě různé povahy každé informace rozpozná komunikační záměr jejího původce a zaujme vlastní stanovisko a podpoří ho argumenty, získané informace dokáže použít	informační zdroje vhodné pro jazyk český a jazykovou komunikaci	základní jazykové příručky, orientace v nich, jejich praktické využití